

FINANCE
FRENCH

خواهند کرد. همچنین اشاره کرده بودند در وضعیت فعلی برای حاکمیت سیاسی عراق از دست دادن نیرو و تجهیزات اهمیتی ندارد و از نظر آن‌ها عقب‌نشینی ممنوع است. در ادامه سه خط از سند پاک شده است. و بعد به برخی ضعف‌های ارتش عراق اشاره کرده‌اند از جمله قابلیت پایین فرماندهان ارشد عراق و این که اگر بصره اشغال شود شانس بقای صدام کم می‌شود.

وضعیت ایران

بند های ۲۵ تا ۳۵ با تیترا «وضعیت داخلی ایران و خواسته‌های منطقه‌ای» به بررسی وضعیت داخلی ایران اختصاص دارد.

بیست و پنجم؛ در این بند اشاره شده که یک سال پیش از این ایران در محاصره بود اما به تدریج کنترلش را محکم کرد. نویسندگان گزارش نوشته بودند که انقلاب ایران تنها تغییری در سطح نخبگان نبود و یک دگرگونی اساسی اجتماعی بود که در حال ساختن ایرانی جدید است. از اختلافات رهبران مذهبی حاکم در ایران نوشته بودند اما تصریح داشتند که آن‌ها در اصل نفوذ مذهب و مقابله با غرب و تشویق خودکفایی اقتصادی با هم تفاهم دارند.

بیست و ششم؛ در این بند نوشته‌اند که حکومت ایران به دلیل نفوذ آیت‌الله خمینی در میان شخصیت‌های مذهبی و همچنین پاسداران و مردم عادی انجام دارد. و البته اشاره کرده بودند که کنترل کاملی وجود ندارد اما رهبران مذهبی به خوبی از امکانات مذهبی استفاده می‌کنند. آمریکایی‌ها در این جا به نقش مسجد اشاره کرده‌اند و نوشته‌اند در مسجد علاوه بر تبلیغات مذهبی غذا هم توزیع می‌شود و نوشته‌اند حضور در نماز جمعه اجباری است و «نماز جمعه به مرکزی برای تبلیغات سیاسی تبدیل شده

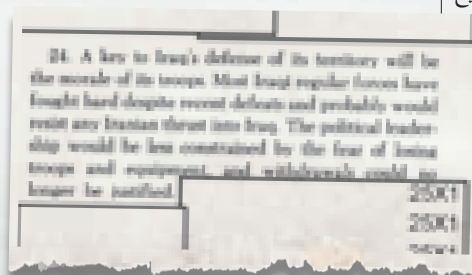
محمد ابراهیم همت فرمانده لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله در حال توضیح برای خبرنگاران خارجی. ایران در پاییز ۱۳۶۱ عملیات‌های محدود مسلم و محرم برای ترمیم جایگاهش انجام داد که موفقیت‌هایی نسبی داشت.

است. نوشته بودند که اگر ایران احساس کند تهدیدها هدفش را برآورده نخواهد کرد ممکن است به فرصت‌های جنگی رو بیاورد.

بیست و سوم؛ در این بند اشاره شده که در صورت حمله‌ی گسترده، بصره که دومین شهر بزرگ عراق است، در شش ماه آینده هدف حمله‌های ایران خواهد

بود و این شهر «۲۰ کیلومتر از مرز فاصله دارد و در دسترس نیروهای ایرانیست. نیروهای ایرانی می‌توانند به راحتی به شط‌العرب در شرق این شهر برسند.»

بیست و چهارم؛ این بند تحلیل جالبی در باره‌ی روحیه‌ی نظامیان عراقی دارد. نسبت به عملیات‌های قبلی عراقی‌ها در خرم‌شهر بهتر جنگیده بودند و آمریکایی‌ها نیز به این موضوع توجه داشتند و پیش‌بینی کرده بودند که در مقابل حمله‌ی ایران به خاک عراق مقاومت

24. A key to Iraq's defense of its territory will be the morale of its troops. Most Iraq regular forces have fought hard despite recent defeats and probably would resist any Iranian thrust into Iraq. The political leadership would be less constrained by the fear of losing troops and equipment, and withdrawal could no longer be justified.

امام خمینی در دیدار با ارتشیان. ارتش از ابتدای انقلاب تحولات زیادی را پشت‌سر گذاشته بود و در جنگ ماهیتی تازه یافت.

حمله‌ی گسترده

بند ۲۱ تا ۲۴ زیر تیترا «حمله‌ی بزرگ زمینی» به بررسی گزینه‌های می‌پردازد که در نهایت گزینه‌ی اصلی ایران شد.

بیست و یکم؛ آن‌ها در این بند نوشته بودند که معتقدند ایران گزینه‌های قبلی را انتخاب خواهد کرد و نه گزینه‌ی حمله‌ی وسیع زمینی را. جالب این که این سند تاریخ

۱۸ خرداد را دارد و این همان زمانی است که امام خمینی با ورود به خاک عراق مخالفت کرده بود. در ادامه آمریکایی‌ها نوشته‌اند که اگر گزینه‌های قبلی منجر به سقوط صدام نشود کاسه‌ی صبر ایرانی‌ها در نهایت لبریز خواهد شد و احتمال دارد گزینه‌ی حمله‌ی وسیع زمینی را انتخاب کند. اما تأکید کرده بودند: «تهران می‌داند که حمله‌ی خارجی به عراق تا چه حد می‌تواند حس ناسیونالیستی را تقویت کند و از این موضوع می‌ترسند که این مسئله باعث مقاومت شدید در عراق و همچنین رشد حمایت‌های

داخلی و بین‌المللی از صدام شود.» این دو گزینه نیز گزینه‌هایی بود که امام خمینی در جلسات با فرماندهان و مقامات سیاسی ایران در میان گذاشته بود و آن‌ها را از ورود به خاک عراق بر حذر داشته بود. آمریکایی‌ها همچنین با تأکید بر هزینه‌های جنگ نوشته بودند که این هزینه‌ها نیز ممکن است ایرانی‌ها را از حمله به خاک عراق منصرف کند.

بیست و دوم؛ هرچند در بند قبلی احتمال حمله‌ی گسترده‌ی ایران به خاک عراق را ضعیف می‌دانند اما در این بند تأکید دارند که موضع تهران در این باره ابراهام دارد و نوشته‌اند که شخص صدام هدف اصلی تبلیغات ایرانی‌هاست و خروج او از قدرت برای آغاز مذاکره کافی

«حتی اگر تمام مشکلات نظامی و اقتصادی ایران هم یک شبه ناپدید شود، مجموعه منافع قدرت‌های خاورمیانه و منافع ابرقدرت‌ها در منطقه اجازه‌ی پیروزی خمینی را نمی‌دهند.»

روزنامه‌ی The San Francisco Examiner، ۱۵ فروردین ۱۳۶۱